

Ο Απόλλωνας, έχοντας λυπηθεί τον Πρίαμο, τον σκέπασε με ομίχλη για να πάει να ζητήσει συγχώρεση από τον Αχιλλέα και να πάρει πίσω το σώμα του νεκρού γιου του. Η ομίχλη ήταν ένας έξυπνος τρόπος για να μεταφερθεί ο Πρίαμος στην σκηνή του Αχιλλέα χωρίς να τον δει η φρουρά.

Ωστόσο δεν ήταν και ο πιο αποδοτικός, γιατί όταν η ομίχλη διαλύθηκε μπροστά στον έκπληκτο Αχιλλέα και εμφανίστηκε η μορφή του Πρίαμου, εκείνος τρόμαξε, νομίζοντας πως οι θεοί του έστειλαν ένα σημάδι και αρπάζοντας το σπαθί του προσπάθησε να κομματιάσει την μορφή του Πρίαμου. Το αποτέλεσμα ήταν τραγικό, γιατί ακούστηκε μια κραυγή πόνου και ταυτόχρονα το σώμα του άτυχου Πρίαμου ήταν πεσμένο μέσα σε μία λίμνη αίματος.

Τότε ο Αχιλλέας κατάλαβε ότι δεν ήταν όραμα, αλλά πραγματικότητα. Αισθάνθηκε δέος αλλά και ταυτόχρονα ένιωσε την ικανοποίηση ότι μπορεί να πάρει εκδίκηση.

Μην χάνοντας χρόνο, έδεσε το σώμα του Πρίαμου στο άρμα μπροστά στα έκπληκτα μάτια των στρατιωτών του που δεν κατάλαβαν πώς έγινε. Οδήγησε, λοιπόν, το άρμα του γύρω από τα τείχη της Τροίας φωνάζοντας «Τρώες, Τρωαδίτισσες. Εγώ, ο Αχιλλέας, σκότωσα τον βασιλιά σας Πρίαμο.»

Όλοι οι Τρώες, στο άκουσμα του Αχιλλέα, έμειναν έκπληκτοι και τρομοκρατημένοι, αντικρίζοντας το σώμα του βασιλιά τους δίπλα στο νεκρό σώμα του Έκτορα.

Κώστας Αργυρόπουλος, Β1